

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lutego 2013 r.

Sąd Okręgowy w Elblągu VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodnicząca:	SSO Irena Linkiewicz
Sędziowie:	SO Elżbieta Kosecka - Sobczak (spr.) SO Piotr Żywicki
Protokolant	sekr.sądowy Aneta Zembrzaska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Mirosławy Mazurek

po rozpoznaniu w dniu 28 lutego 2013r.,

sprawy D. R.

oskarżonego z art. 291 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

na skutek apelacji wniesionej przez Prokuratora Rejonowego w Ostródzie Ośrodek (...) w M.

od wyroku Sądu Rejonowego w Ostródzie VII Zamiejscowy Wydział Karny w M.

z dnia 8 października 2012 r., sygn. akt VII K 279/12

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Ostródzie VII Zamiejscowemu Wydziałowi Karnemu w M. do ponownego rozpoznania.

Sygn. akt VI Ka 42/13

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Ostródzie VII Zamiejscowy Wydział Karny w M. wyrokiem z dnia 08 października 2012r. w sprawie o sygn. akt VII K 279/12 oskarżonego D. R. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, polegającego na tym, że w okresie od 22 do 31 lipca 2011r., a w szczególności w dniu 22 i 23 lipca 2011r., dwukrotnie 26 lipca 2011r. i 31 lipca 2011r. w O., w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, pomógł w zbyciu pochodzących z kradzieży przewodów linii energetycznej napowietrznej o łącznej wadze 704,2 kg i wartości złomowej 4.198,72zł, stanowiącego występki z art. 291§1kk w zw. z art.12kk i za to na podstawie art. 291§1kk w zw. z art.33§1,2i3kk skazał go na karę 1 roku pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawiesił na okres 3 lat próby, i 30 stawek dziennych grzywny po 20zł. Ponadto na podstawie art. art. 624§1 kpk w zw. z art. 17 ust 1 i 2 Ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, w tym opłaty.

Wyrok ten zapadł, w wyniku uwzględnienia wniosku oskarżonego o wydanie wyroku skazującego, bez przeprowadzania postępowania dowodowego, któremu to wnioskowi nie sprzeciwił się prokurator.

Apelację od powyższego wyroku wniósł Prokurator Rejonowy w Ostródzie Ośrodek (...) w M., zaskarżając go w części dotyczącej D. R., na niekorzyść oskarżonego. W apelacji na zasadzie art. 427§1i2 kpk i art. 438 pkt. 1 kpk zarzucił wyrokowi obrazę przepisu prawa materialnego tj. art. 45§1 kk poprzez jego niezastosowanie polegające na braku orzeczenia w wyroku środka karnego w postaci przypadku korzyści majątkowej w kwocie 20zł wobec oskarżonego D. R.. Podnosząc ten zarzut prokurator w apelacji wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie wobec oskarżonego środka karnego w postaci przypadku korzyści majątkowej w kwocie 20zł, a w pozostałym zakresie o utrzymanie w mocy .

Natomiast prokurator sesyjny zmodyfikował ten wniosek domagając się uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja wniesiona przez prokuratora, po zmodyfikowaniu jej przez prokuratora sesyjnego, skutkować musiała uchyleniem zaskarżonego wyroku w całości z jednoczesnym przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Po pierwsze należy wskazać na to, że wyrok w sprawie VII K 279/12 z dnia 08.10.2012r. zapadł, po przeprowadzeniu rozprawy, na której rozpoznano wniosek złożony przez oskarżonego w trybie art. 387 kpk. W przedmiotowej sprawie sąd poprzestał na uznaniu za ujawnione dowodów wymienionych w akcie oskarżenia i poza odebraniem wyjaśnień od oskarżonego to nie prowadził postępowania dowodowego, uznając, że zostały spełnione przesłanki z art.387§1i2 kpk. Sąd w pełni zaakceptował też rodzaj i rozmiar kary wskazanej we wniosku oskarżonego o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzenia postępowania dowodowego. Stanowisku temu nie sprzeciwił się prokurator obecny na rozprawie.

Tymczasem prokurator w apelacji, zarzucił zaskarżonemu wyrokowi obrazę przepisu prawa materialnego tj. art. 45§1 kk poprzez jego niezastosowanie polegające na braku orzeczenia w wyroku środka karnego w postaci przypadku korzyści majątkowej w kwocie 20zł wobec oskarżonego.

Należy przypomnieć, że w §2 art.387 kpk przyjęto, że Sąd może uwzględnić wniosek oskarżonego o wydanie wyroku skazującego, tylko wtedy gdy okoliczności popełnienia przestępstwa nie budzą wątpliwości i cele postępowania zostaną osiągnięte mimo nieprzeprowadzenia rozprawy w całości. Ponadto oczywistym jest, że treść wyroku zaproponowana przez oskarżonego, musi zawierać w sobie wszystkie niezbędne rozstrzygnięcia, które będą służyły uzyskaniu takich niezbędnych celów postępowania, a także takie rozstrzygnięcia, których obligatoryjna treść powoduje, że muszą być one umieszczone w wyroku. "Obraża prawa materialnego ma miejsce wtedy, gdy stan faktyczny został w orzeczeniu prawidłowo ustalony, a nie zastosowano do niego właściwego przepisu".(patrz: postanow. SN z 2008.12.02 w sprawie III KK 230/08, publ.LEX nr 491425). Tak więc zarzut obrazy prawa materialnego jest uprawniony wtedy tylko, gdy apelujący nie kwestionuje treści ustaleń poczynionych przez sąd I instancji, natomiast ma zastrzeżenia co do zastosowania czy też braku zastosowania w sprawie konkretnego przepisu. Skarżący w przedmiotowej sprawie słusznie podniósł więc zarzut z art. 438 pkt. 1 kpk , w sytuacji, gdy uzasadnił go tym, że nie zawarto w zaskarżonym wyroku rozstrzygnięcia z art. 45§1kk, a nie kwestionował ustaleń stanu faktycznego. Tak więc, w realiach przedmiotowej sprawy, należy zgodzić się z oskarżycielem publicznym, iż uwzględnienie wniosku oskarżonego i wymierzenie mu za przypisany czyn kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, ale z pominięciem - w sytuacji, gdy oskarżony osiągnął korzyść majątkowa w postaci 20 zł od sprawców kradzieży przewodów linii energetycznej w zamian za sprzedaż zabranego przez nich w celu przywłaszczenia mienia-obligatoryjnego rozstrzygnięcia o orzeczeniu przypadku tej korzyści w trybie art. 45§1kk, stanowiło obrazę prawa materialnego tj. art. 45§1kk.

Z treści apelacji prokuratora wynika, że prokurator widziałby możliwość dokonania „naprawy” wadliwego wyroku poprzez orzeczenie wobec oskarżonego środka karnego w postaci przypadku korzyści majątkowej w kwocie 20zł, a w pozostałym zakresie o utrzymanie w zaskarżonego wyroku mocy . Stanowisko takie nie jest jednak słuszne.

Skoro bowiem zaskarżony wyrok zapadł w wyniku uwzględnienia wadliwego wniosku dot. stosowania instytucji z art. 387 kpk to sąd II instancji nie mógłby niejako „konwalidować” tego wniosku oraz zaskarżonego wyroku, gdyż nie ma prawa ingerować w treść rozstrzygnięć które zaproponował oskarżony i które zostały zaaprobowane przez sąd, bez uzyskania zgody oskarżonego na dokonanie stosownej zmiany. Skoro wniosek złożony w trybie art. 387kpk był wadliwy, albowiem nie zawierał propozycji dot. zawarcia w wyroku obligatoryjnego rozstrzygnięcia opartego o treść art. 45§1kk, to brak było podstaw do uwzględnienia takiego wniosku, zaś powinnością sądu było skierowanie sprawy do rozpoznania na zasadach ogólnych. Skoro sąd I instancji tak nie uczynił, to uwzględniając apelację prokuratora w zakresie podniesionych wad zaskarżonego wyroku, to sąd odwoławczy musiał zaskarżony wyrok uchylić w całości i sprawę przekazać sądowi I instancji do ponownego rozpoznania, czyli postąpić tak jak to postulował prokurator sesyjny w zmodyfikowanym wniosku zaprezentowanym na rozprawie apelacyjnej.

Z powyższych względów należało na podstawie art. 437 § 2 kpk uchylić cały zaskarżony wyrok i sprawę przekazać Sądowi Rejonowemu w Ostródzie VII Zamiejscowemu Wydziałowi Karnemu w M. do ponownego rozpoznania.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Rejonowy, z uwagi na wady wniosku złożonego w trybie art. 387kpk, winien skierować sprawę na rozprawę i przeprowadzić postępowanie dowodowe, a następnie wydać wyrok, który będzie uwzględniał treść art. 45§1kk, chyba, że uzyska wcześniej zaakceptowany przez strony wniosek złożony w trybie art. 387§1 kpk zawierający propozycję rozstrzygnięcia dot. przypadku korzyści majątkowej lub jej równowartości.